

Posolstvo Svätého Otca Benedikta XVI.

k 28. svetovému dňu mládeže

„*Chod'te teda, učte všetky národy!*“ (Mt 28, 19)

Milí mladí,

chcem vás všetkých pozdraviť s veľkou radosťou a náklonnosťou. Som si istý, že mnohí z vás ste sa vrátili zo Svetových dní mládeže v Madride väčšmi „*v Kristovi zakorenení a na ňom postavení, upevnení vo viere*“ (Kol 2, 7). Toho roku sme slávili tento svetový deň v jednotlivých diecézach, radujúc sa z toho, že sme kresťanmi, a inšpirujúc sa témou: „*Ustavične sa radujte v Pánovi!*“ (Flp 4, 4). A teraz sa už pripravujeme na nastávajúce svetové stretnutie, ktoré sa bude konať v Rio de Janeiro v Brazílii, v júli 2013.

Chcem vás predovšetkým opäť pozvať, aby ste sa na tomto významnom stretnutí zúčastnili. Slávna socha Krista Vykupiteľa, ktorá dominuje tomuto brazílskemu mestu, bude pre nás výrečným symbolom: jeho otvorená náruč je znakom, že Kristus je pripravený objat' všetkých, ktorí k nemu prichádzajú, a jeho srdce znázorňuje nesmiernu lásku, ktorú má ku každému a každej z vás. Nechajte sa ním pritiahnúť! Prežite stretnutie s Kristom spolu s mnohými ďalšími mladými, ktorí sa zídu v Riu na nastávajúcich Svetových dňoch mládeže! Dovoľte Kristovi, aby vás miloval a buďte svedkami, akých svet potrebuje.

Zároveň vás pozývam, aby ste sa pripravili na svetové dni v Riu de Janeiro tým, že už odteraz sa budete zamýšľať nad témou stretnutia: „*Chod'te teda, učte všetky národy!*“ (Mt 28, 19). Ide o veľké misijné poslanie, ktoré Kristus zanechal celej Cirkvi a ktoré je aktuálne i dnes po dvoch tisícročiach. Teraz musí toto poslanie mocne zaznieť vo vašom srdci. Rok príprav na stretnutie v Riu spadá do *Roku viery*, ktorý sa začal zasadaním Biskupskej synody na tému „*Nová evanjelizácia na odovzdávanie viery*“. Som veľmi rád, že aj vy, milí mladí, ste zapojení do tohto misijného úsilia celej Cirkvi, lebo zoznámiť niekoho s Kristom je tým najcennejším darom, ktorý môžete druhým dať.

1. Naliehavá výzva

Dejiny nám ukazujú, ako veľa mladých ľudí prispelo k budovaniu Božieho kráľovstva a k rozvoju tohto sveta svojím veľkodušným oddaním sa ohlasovaniu evanjelia. S veľkým nadšením prinášali dobrú zvesť o Božej láske, ktorá sa zjavila v Kristovi, pričom mali oveľa menšie prostriedky a možnosti, ako máme my dnes. Mám na mysli napríklad blahoslaveného Josého z Anchiety, mladého španielskeho jezuitu zo 16. storočia, ktorý odišiel na misie do Brazílie, keď nemal ešte ani 20 rokov, a stal sa veľkým apoštolom Nového sveta. No myslím aj na tých z vás, ktorí sa veľkodušne venujete misiám Cirkvi: úžasným svedectvom toho boli pre mňa Svetové dni mládeže v Madride, najmä stretnutie s dobrovoľníkmi.

Veľa mladých dnes vážne pochybuje o tom, či je život dobrom, a na svojej ceste tápu v tme. Všeobecne možno povedať, že vzhľadom na problémy súčasného sveta sa mnohí mladí pýtajú: čo môžem robiť? Svetlo viery dokáže prežiarit túto tmú a pomáha nám pochopiť, že každý ľudský život má nevyčísliteľnú hodnotu, pretože každý z nás je plodom Božej lásky. Boh miluje aj tých, ktorí sa od neho vzdialili a zabudli na neho. Boh je trpezlivý a čaká; ba daroval nám svojho Syna, ktorý zomrel a vstal z mŕtvych, aby nás radikálne oslobodil od zla. A Kristus poslal svojich učeníkov, aby túto radostnú zvesť o spáse a novom živote zanesli všetkým národom.

Pri napredovaní svojej evanjelizačnej misie sa Cirkev spolieha aj na vás. Milí mladí, vy ste prvými misionármi medzi vašimi rovesníkmi! Na záver Druhého vatikánskeho koncilu, ktorého 50. výročie tento rok slávime, Boží služobník Pavol VI. adresoval mladým ľuďom sveta posolstvo, ktoré sa začínalo týmito slovami: „Vám mladí muži a ženy celého sveta chce koncil venovať svoje záverečné posolstvo. Pretože práve vy preberáte fakľu z rúk vašich otcov a prežívate vo svete obdobie najgigantickejších zmien v dejinách. Vy preberáte to najlepšie z príkladu a učenia vašich rodičov a vychovávateľov a budujete spoločnosť zajtrajška: vy sa s ňou zachránite alebo zahyniete”. A končilo výzvou: „S nadšením budujte svet, ktorý bude lepší ako ten súčasný!” (*Posolstvo mladým*, 8. decembra 1965).

Drahí mladí, táto výzva je veľmi aktuálna. Prežívame celkom špecifické obdobie dejín: technický pokrok nám ponúkol neslýchané možnosti komunikácie medzi ľuďmi a národmi, ale globalizácia

týchto vzťahov bude pozitívna a umožní svetu rásť v ľudskosti iba vtedy, ak sa nebude zakladať na materializme, ale na láske – jedinej realite schopnej naplniť každé srdce a zjednocovať ľudí. Boh je láska. Človek, ktorý zabudol na Boha, stráca nádej a stáva sa neschopným milovať druhých. Preto je naliehavo potrebné svedčiť o Božej prítomnosti, aby ju každý mohol zakúsiť: v hre je totiž spása ľudstva a spása každého z nás. Každý, kto to pochopí, nemôže urobiť nič iné, iba so svätým Pavlom zvolať: „*Beda mi, keby som evanjelium nehlásal!*” (1 Kor 9, 16).

2. Stat' sa Kristovými učeníkmi

Toto misijné povolanie vám je určené aj z iného dôvodu: je nevyhnutné pre našu osobnú cestu viery. Blahoslavený Ján Pavol II. napísal, že „viera zosilnieva, keď sa podáva ďalej!“ (encyklika *Redemptoris missio*, 2). Ohlasovaním evanjelia vy sami rastiete, lebo ste čoraz hlbšie zakorenení v Kristovi a stávate sa zrelými kresťanmi. Misijné úsilie je esenciálnym rozmerom viery: nie sme pravými kresťanmi, ak nehlásame evanjelium. A toto hlásanie môže vychádzať iba z radosti zo stretnutia s Kristom, v ktorom sme našli skalu, na ktorej si môžeme postaviť svoj vlastný život. Keď sa budete snažiť pomáhať druhým a ohlasovať im evanjelium, váš život, ktorý je často roztrieštený na rôzne aktivity, nájde svoju jednotu v Pánovi, budete budovať aj seba samých, rásť a dozrievať v ľudskosti.

Čo to však znamená byť misionárom? Znamená to predovšetkým byť Kristovým učeníkom, zakaždým znova počuť jeho pozvanie, aby sme ho nasledovali a hľadeli na neho: „*Učte sa od mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom*” (Mt 11, 29). Učenie je človek, ktorý pozorne počúva Ježišove slová (porov. Lk 10, 39) a spoznáva v ňom Učiteľa, ktorý nás miloval až po obeť vlastného života. Každý z vás sa môže denne dať formovať Božím slovom: ono z vás urobí priateľov Pána Ježiša a dá vám schopnosť pomáhať druhým mladým nadviazať s ním priateľstvo.

Radím vám, aby ste pamätali na dary, ktoré ste dostali od Boha, a aby ste ich odovzdávali ďalej. Učte sa nanovo čítať svoju osobnú históriu, uvedomujte si aj obdivuhodné dedičstvo pochádzajúce od generácií vašich predkov: koľkí veriaci ľudia mali odvahu odovzdať nám vieru, napriek skúškam a nepochopeniu, ktorému čelili. Nikdy nezabúdajme na to, že sme súčasťou dlhého radu mužov a žien, ktorí nám odkázali pravdu o viere a ktorí sa spoliehajú na nás, že ju

odovzdáme ďalej. Ak chceme byť misionármi musíme poznať toto prijaté dedičstvo, ktorým je viera Cirkvi: je nevyhnutné poznať to, v čo veríme, aby sme to mohli ohlasovať. Ako som napísal v úvode do *Youcat-u*, katechizmu pre mladých, ktorý som vám dal na Svetových dňoch mládeže v Madride: „Mali by ste vedieť, čomu veríte. Mali by ste poznať svoju vieru rovnako dôkladne, ako pozná IT odborník operačný systém svojho počítača. Mali by ste svojej viere porozumieť tak, ako rozumie dobrý hudobník dielu, ktoré hrá. Vo svojej viere by ste mali byť zakorenení oveľa hlbšie ako generácia vašich rodičov, aby ste dokázali účinne a rozhodne čeliť výzvam a pokušeniam dnešnej doby” (Predhovor).

3. Chod'te!

Ježiš poslal svojich učeníkov na misie s týmto poslaním: „*Chod'te do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu. Kto uverí a dá sa pokrstiť, bude spasený*” (Mk 16, 15 – 16). Evanjelizovať znamená prinášať druhým dobrú zvesť o spáse a táto dobrá zvesť je vlastne osobou, je ňou Ježiš Kristus. Keď ho stretnem, keď zistím, ako veľmi ma Boh miluje a že ma spasil, zrodí sa vo mne nielen túžba, ale aj potreba zoznámiť s ním ďalších. Na začiatku Jánovho evanjelia čítame, ako sa Ondrej po stretnutí s Ježišom ponáhľal, aby k nemu priviedol svojho brata Šimona (porov. 1, 40 – 42). Evanjelizácia vždy začína stretnutím s Pánom Ježišom: kto sa k nemu priblíži a zakúsi jeho lásku, chce sa okamžite podeliť o krásu tohto stretnutia a radosť zrodenu z tohto priateľstva. Čím viac poznáme Krista, tým viac si želáme ho ohlasovať. Čím viac hovoríme s Kristom, tým viac si želáme hovoriť o ňom. Čím viac si nás Kristus získa, tým viac si želáme priviesť k nemu tých druhých.

Vďaka krstu, ktorým sme uvedení do nového života, v nás prebýva Duch Svätý a zapaluje našu myseľ a naše srdce: je to on, kto nás vedie k spoznávaniu Boha a k nadviazaniu hlbšieho priateľstva s Kristom; Duch Svätý nás povzbudzuje konať dobro, slúžiť druhým a obetovať sa.

Vďaka birmovaniu sme boli posilnení jeho darmi, aby sme vydávali čoraz zrelšie svedectvo o evanjeliu. Tento Duch lásky oživuje misie: vedie nás k tomu, aby sme vyšli zo seba samých a „išli” evanjelizovať. Milí mladí, nechajte sa viesť Božou láskou, dovoľte, aby táto láska zvíťazila nad tendenciou ostať uzavretými do svojho vlastného sveta, do svojich vlastných problémov, do

svojich zvykov; majte odvahu „vychádzať“ zo seba samých, aby ste „išli“ k druhým a ukázali im cestu k stretnutiu s Bohom.

4. Chod'te ku všetkým národom

Zmŕtvychvstalý Kristus poslal svojich učeníkov, aby svedčili o jeho spásnej prítomnosti uprostred všetkých národov, pretože Boh vo svojej prekypujúcej láske chce, aby boli všetci spasení a nikto nebol zatratený. Ježiš svojou obetou lásky na kríži otvoril každému človeku cestu, aby mohli dôjsť k poznaniu Boha a vstúpiť s ním do spoločenstva lásky. Vytvoril spoločenstvo učeníkov, ktorí mali prinášať spásne posolstvo evanjelia až po hranice zeme, aby dosiahlo mužov a ženy na každom mieste a v každom čase. Osvojme si toto Božie želanie!

Drahí priatelia, otvorte oči a pozrite sa okolo seba: koľkí mladí stratili zmysel svojho života! Chod'te! Kristus potrebuje aj vás. Dovoľte mu, aby sa vás zmocnil svojou láskou! Buďte nástrojmi jeho nesmiernej lásky, aby dosiahla všetkých, zvlášť tých „vzdialených“. Niektorí sú vzdialení geograficky, iní sú vzdialení, pretože ich spôsob života nenecháva miesto pre Boha; niektorí ešte osobne neprijali evanjelium a iní, hoci ho prijali, žijú akoby Boh neexistoval. Všetkým otvorme svoje srdce; usilujme sa s nimi nadviazať dialóg, v jednoduchosti a vo vzájomnom rešpekte. Ak sa tento dialóg vedie v duchu skutočného priateľstva, prinesie ovocie. „Národy“, ku ktorým sme poslaní, nie sú iba v iných krajinách sveta, ale sú aj v rozličných oblastiach života: v rodinách, mestských štvrtiach, prostrediach štúdia a práce, v skupinách priateľov či na miestach voľného času. Radostné ohlasovanie evanjelia je určené pre všetky oblasti nášho života, bez výnimky.

Chcel by som poukázať na dve z nich, kde je vaše misijné úsilie zvlášť potrebné. Prvou je oblasť spoločenských komunikačných prostriedkov, predovšetkým svet internetu. Ako som vám už pri inej príležitosti povedal, milí mladí, „cít'te sa zodpovední za to, aby ste do kultúry tohto nového komunikačného a informačného prostredia uvádzali hodnoty, na ktorých spočíva váš život! [...] Na vás, mladých, ktorí ste sa temer spontánne naučili zaobchádzať s týmito novými komunikačnými prostriedkami, čaká osobitná úloha: evanjelizovať tento „digitálny kontinent““ (*Posolstvo k 43. svetovému dňu spoločenských komunikačných prostriedkov*, 24. mája

2009). Naučte sa múdro používať internet a uvedomte si aj nástrahy, ktoré prináša, zvlášť riziko závislosti, zámery reálneho sveta za virtuálny, nahradenia priamych a osobných stretnutí a rozhovorov s ľuďmi internetovými kontaktmi.

Druhou oblasťou je oblasť cestovania a migrácie. Čoraz viac mladých dnes cestuje, či už z dôvodu štúdia, práce alebo jednoducho pre potešenie. No mám na mysli aj všetky migračné pohyby, v rámci ktorých sa milióny ľudí – veľmi často mladých – sťahujú a menia z ekonomických alebo sociálnych dôvodov región alebo krajinu. Aj tieto fenomény sa môžu stať vhodnou príležitosťou na šírenie evanjelia. Drahí mladí, nemajte strach svedčiť o svojej viere aj v týchto prostrediach: je to vzácny dar pre tých, ktorých stretnete, keď im odovzdáte radosť zo stretnutia s Kristom.

5. Bud'te učeníkmi!

Myslím, že ste viackrát zažili, aké je ťažké vtiahnuť vašich rovesníkov do skúsenosti viery. Často ste zistili, že mnohí mladí, osobitne v istých fázach svojej životnej cesty, zatúžia spoznať Krista a žiť hodnoty evanjelia, no zároveň sa cítia toho nehodní a neschopní. Čo teda robiť? Predovšetkým nech je vaša blízkosť a vaše svedectvo kanálom, cez ktorý sa Boh môže dotknúť ich srdca. Ohlasovanie Krista sa nedeje len slovami, ale musí zahŕňať celý život a premeniť sa na skutky lásky. Evanjelizátor sa rodí z lásky, ktorú do nás vliat Kristus; preto sa naša láska musí čoraz väčšmi pripodobňovať jeho láske. Musíme byť ako dobrý Samaritán vždy pripravení, aby sme boli pozorní voči tým, ktorých stretne, vedeli ich vypočuť, pochopiť, pomôcť im a tým, čo hľadajú pravdu a zmysel života, priviesť do Božieho domu, ktorým je Cirkev a v ktorom prebýva nádej a spása (porov. *Lk* 10, 29 – 37). Milí priatelia, nikdy nezabudnite, že prvým skutkom lásky, ktorý môžete urobiť pre druhých je to, že sa s nimi podelíte o zdroj našej nádeje: ak im nedávame Boha, dávame im príliš málo! Svojim učeníkom Ježiš prikazuje: „*Učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Duchu Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal*“ (*Mt* 28, 19 – 20). Hlavné prostriedky, ktoré máme na to, aby sme ich „učili“, sú krst a katechéza. To značí, že musíme viesť ľudí, ktorých evanjelizujeme, k stretnutiu so živým Kristom predovšetkým v jeho slove a vo sviatostiach: tak budú môcť v neho uveriť, spoznať

Boha a žiť z jeho milosti. Chcel by som, aby si každý z vás položil otázku: mal som niekedy odvahu navrhnúť krst mladému človeku, ktorý ho ešte neprijal? Pozval som niekoho, aby nastúpil na cestu objavovania kresťanskej viery? Drahí priatelia, nebojte sa navrhnúť vašim rovesníkom stretnutie s Kristom. Vzývajte Ducha Svätého: on vám ukáže cestu, ako čoraz hlbšie spoznávať a milovať Krista a ako byť tvorivými pri šírení evanjelia.

6. Pevní vo viere

Čeliac ťažkostiam pri plnení evanjelizačného poslania, budete niekedy v pokušení povedať ako prorok Jeremiáš: „*Ach, Pane, veď neviem hovoriť, mladučký som.*“ Ale aj vám Boh odpovie: „*Nehovor: „Mladučký som, lebo pôjdeš všade, kde ťa pošlem”* (Jer 1, 6 – 7). Keď sa cítite nehodní, neschopní, slabí pri ohlasovaní a vydávaní svedectva o viere, nemajte strach. Hlásanie evanjelia nie je naším podujatím a nie je závislé predovšetkým od našich talentov, ale je odpoveďou viery a poslušnosti na Božie povolanie, a preto sa nezakladá na *našej* moci, ale na *jeho*. Zakúsil to aj apoštol Pavol: „*No tento poklad máme v hlinených nádobách, aby mal Boh zvrchovanú moc, a nie my*“ (2 Kor 4, 7). Preto vás povzbudzujem, aby ste boli pevne zakorenení v modlitbe a vo sviatostiach. Pravá evanjelizácia sa vždy rodí z modlitby a je podporovaná modlitbou: najskôr musíme hovoriť s Bohom, aby sme mohli hovoriť o Bohu. A v modlitbe zverujeme Pánovi ľudí, ku ktorým sme boli poslaní, túžiac po tom, aby sme sa dotkli ich srdca; poprosme Ducha Svätého, aby z nás spravil nástroje na ich spásu; poprosme Krista, aby nám vložil na pery jeho slová a urobil nás znamením svojej lásky. A modlime sa aj všeobecne za misie celej Cirkvi, ako nás o to výslovne požiadal Ježiš: „*Preto proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu*“ (Mt 9, 38).

Nachádzajte v Eucharistii prameň vášho života viery a vášho kresťanského svedectva, zúčastňujúc sa s vierou na svätej omši v nedeľu a zakaždým, keď môžete, aj počas týždňa. Pristupujte často k sviatosti zmierenia: je to vzácne stretnutie s Božím milosrdenstvom, ktoré nás prijíma, odpúšťa nám a obnovuje naše srdcia v láske. A neváhajte prijať sviatosť birmovania, ak ste ju ešte neprijali, starostlivo a usilovne sa na ňu pripraviac. Birmovanie je totiž spolu s Eucharistiou misijnou sviatosťou, pretože nám dáva silu a lásku Ducha Svätého, aby sme bez

strachu vyznávali svoju vieru. Povzbudzujem vás tiež k tomu, aby ste praktizovali eucharistickú adoráciu: zotrúvanie s Ježišom prítomným v Najsvätejšej sviatosti; v počúvaní a rozhovore, sa stáva zdrojom nového misionárskeho nadšenia.

Ak pôjdete touto cestou, sám Kristus vám dá schopnosť byť verní jeho slovu a verne a odvážne o ňom svedčiť. Niekedy budete musieť zložiť skúšku z vytrvalosti, zvlášť keď sa Božie slovo stretne s odmietaním alebo odporom. V určitých oblastiach sveta niektorí z vás trpia tým, že nemôžu verejne vyznávať svoju vieru v Krista, lebo sa tam popiera náboženská sloboda. A sú aj takí, ktorí zaplatili vlastným životom za svoju príslušnosť k Cirkvi. Povzbudzujem vás k tomu, aby ste vytrvali vo viere, dôverujúc Kristovi, že v každej skúške stojí pri vás. Aj vám hovorí: *„Blahoslavení ste, keď vás budú pre mňa potupovať a prenasledovať a všetko zlé na vás nepravdivo hovoriť; radujte sa a jasajte, lebo máte hojnú odmenu v nebi“* (Mt 5, 11 – 12).

7. S celou Cirkvou

Drahí mladí, aby ste dokázali ostať pevní vo vyznávaní kresťanskej viery, kamkoľvek ste poslaní, potrebujete Cirkev. Nikto nemôže byť svedkom evanjelia len sám. Ježiš poslal svojich učeníkov na misie spoločne, keď v množnom čísle povedal: „učte“. Teda vždy len ako členovia kresťanského spoločenstva môžeme vydávať svedectvo a naše poslanie bude plodné vďaka spoločenstvu, ktoré prežívame v Cirkvi: podľa jednoty a lásky medzi nami spoznajú, že sme Kristovými učeníkmi (porov. Jn 13, 35). Som vďačný Pánovi za nádherné dielo evanjelizácie, ktoré konajú naše kresťanské spoločenstvá, naše farnosti a cirkevné hnutia. Plody tejto evanjelizácie patria celej Cirkvi, ako povedal Ježiš: *„Jeden rozsieva a druhý žne“* (Jn 4, 37).

V tejto súvislosti musím ďakovať za veľký dar – misionárov, ktorí celý svoj život venujú hlásaniu evanjelia až po končiny zeme. Rovnako ďakujem Pánovi za kňazov a zasvätené osoby, ktoré sa celkom oddali Pánovi, aby bol Ježiš Kristus ohlasovaný a milovaný. Chcel by som povzbudiť mladých ľudí, ktorých Boh povoláva, aby sa s nadšením oddali tomuto povolaniu: *„Blážejšie je dávať, ako prijímať“* (Sk 20, 35). Tým, ktorí zanechajú všetko, aby ho nasledovali, sľúbil Ježiš stonásobok a večný život! (porov. Mt 19, 29).

Ďakujem aj za všetkých veriacich laikov, ktorí sa usilujú tam, kde sa nachádzajú – v rodine či v práci – prežívať svoj každodenný život ako misie, aby bol Kristus milovaný, aby sa mu slúžilo

a aby rástlo Božie kráľovstvo. Osobitne myslím na tých, ktorí pracujú na poli výchovy, zdravia, podnikania, politiky či ekonomiky a v mnohých ďalších oblastiach apoštolátu laikov. Kristus potrebuje vaše úsilie a vaše svedectvo. Nič – ani ťažkosti, ani nepochopenie – vás nesmie odradiť od toho, aby ste prinášali Kristovo evanjelium na miesta, kde sa nachádzate: každý z vás je vo veľkej mozaike evanjelizácie vzácny!

8. „Tu som, Pane!“

Nakoniec by som vás chcel, milí mladí, vyzvať, aby ste vo svojom vnútri počúvli Ježišovu výzvu: hlásať jeho evanjelium. Veľká socha Krista Vykupiteľa v Riu de Janeiro nám ukazuje, že jeho Srdce je pripravené milovať všetkých bez rozdielu a jeho náruč je otvorená objat' každého. Vy buďte Ježišovým srdcom a jeho náručím! Choďte a vydávajte svedectvo o jeho láske, buďte novými misionármi, oduševnenými láskou a prijatím! Nasledujte príklad veľkých misionárov Cirkvi, akým bol František Xaverský a mnohí ďalší. Na záver Svetových dní mládeže v Madride som požehnal niekoľkých mladých ľudí z rôznych kontinentov, ktorí odchádzali na misie. Reprezentovali mnohých mladých, ktorí slovami proroka Izaiáša povedali Pánovi: „*Hľa, tu som, pošli mňa!*“ (Iz 6, 8). Cirkev vám dôveruje a je zo srdca vďačná za radosť a dynamiku, ktorú prinášate: veľkodušne používajte svoje talenty v službe hlásania evanjelia! Vieme, že Duch Svätý sa dáva tým, ktorí sú v pokore srdca pripravení venovať sa tejto službe. A nemajte strach: Ježiš, Spasiteľ sveta, je s nami po všetky dni až do skončenia sveta (porov. Mt 28, 20)!

Táto výzva, s ktorou sa obraciam na mladých celého sveta, nadobúda mimoriadny význam pre vás, milí mladí z Latinskej Ameriky! Na plenárnom zasadaní biskupov Latinskej Ameriky, ktoré sa konalo v Aparecide v roku 2007, dali biskupi podnet na „kontinentálne misie“. A mladí ľudia, ktorí na tomto kontinente tvoria väčšinu populácie, predstavujú pre Cirkev a pre spoločnosť dôležité a vzácne sily. Staňte sa teda prvými misionármi! Teraz, keď sa Svetové stretnutie mládeže opäť vracia do Latinskej Ameriky, vyzývam všetkých mladých tohto kontinentu: odovzdajte vašim rovesníkom z celého sveta nadšenie vašej viery!

Panna Mária, Hviezda novej evanjelizácie, vzývaná aj pod menami Naša Pani z Aparecidy a Naša Pani z Guadalupe, nech sprevádza každého z vás pri plnení vášho poslania: vydávať svedectvo o

Božej láske. Všetkým vám s osobitnou láskou udeľujem svoje apoštolské požehnanie.

Vo Vatikáne 18. októbra 2012

BENEDIKT XVI.